

Iz Lukovega evangelija 15,11-24

Prilika o izgubljenem sinu

11 In rekel je: »Neki človek je imel dva sina. 12 Mlajši med njima je rekel očetu: ›Oče, daj mi delež premoženja, ki mi pripada!‹ In razdelil jima je imetje. 13 Čez nekaj dni je mlajši sin spraval vse stvari skupaj in odpotoval v daljno deželo. Tam je z razuzdanim življenjem pognal svoje premoženje. 14 Ko je vse zapravil, je v tisti deželi nastala huda lakota in začel je trpeti pomanjkanje. 15 Šel je in se pridružil nekemu meščanu tiste dežele, ki ga je poslal na svoje posestvo past svinje. 16 Želel se je nasititi z rožiči, ki so jih jedle svinje, pa mu jih nihče ni dal. 17 Šel je vase in dejal: ›Koliko najemnikov mojega očeta ima kruha v obilju, jaz pa tukaj umiram od lakote. 18 Vstal bom in šel k očetu in mu rekel: Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. 19 Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin. Vzemi me za enega od svojih najemnikov.‹ 20 In vstal je ter šel k očetu. Ko je bil še daleč, ga je oče zagledal in se ga usmilil; priteklo je, ga objel in poljubil. 21 Sin mu je rekel: ›Oče, grešil sem zoper nebo in pred teboj. Nisem več vreden, da bi se imenoval tvoj sin.‹ 22 Oče pa je naročil svojim služabnikom: ›Brž prinesite najboljše oblačilo in ga oblecite! Dajte mu prstan na roko in sandale na noge! 23 Pripeljite pitano tele in ga zakoljite ter jejmo in se veselimo! 24 Ta moj sin je bil namreč mrtev in je oživel; bil je izgubljen in je najden.‹ In začeli so se veseliti.